

Sygn. akt II CSK 186/18

POSTANOWIENIE

Dnia 24 sierpnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Grzegorzcyk

w sprawie z powództwa "A." Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w K.

przeciwko N.G. i P.K.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 sierpnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w K.

z dnia 9 listopada 2017 r., sygn. akt II Ca [...] /17,

1. odrzuca skargę kasacyjną;

**2. oddala wniosek pozwanych o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Nakazami zapłaty z dnia 6 maja 2016 r. Sąd Rejonowy w K. nakazał pozwanej N.G. i pozwanemu P.K. zapłacić powódce „A.” Sp. z o.o. kwoty po 35 000 zł z ustawowymi odsetkami. Po złożeniu przez pozwanych zarzutów od nakazów zapłaty, postanowieniem z dnia 29 sierpnia 2016 r. Sąd Rejonowy w K., na podstawie art. 219 k.p.c., zarządził połączenie spraw przeciwko obojgu pozwanym celem łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Wyrokiem z dnia 9 listopada 2017 r. Sąd Okręgowy w K. oddalił apelację powódki od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 25 kwietnia 2017 r., którym uchylono nakazy zapłaty z dnia 6 maja 2016 r. co do obojga pozwanych i oddalono powództwa przeciwko N.G. i P.K..

Wyrok Sądu Okręgowego zaskarżyła w całości skargą kasacyjną powódka, zarzucając naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. w związku z art. 391, art. 378 § 1 i art. 382 k.p.c., art. 378 § 1 k.p.c. w związku z art. 231 § 1 k.p.c. oraz art. 328 § 2 k.p.c. w związku z art. 233 § 1, art. 391 § 1 i art. 378 § 1 k.p.c. Na tej podstawie wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w K., oznaczając wartość przedmiotu zaskarżenia na kwotę 70 000 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie art. 398² § 1 k.p.c. w postępowaniu procesowym skarga kasacyjna jest niedopuszczalna w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż pięćdziesiąt tysięcy złotych. Według utrwalonego orzecznictwa, w sytuacji występowania po jednej ze stron współuczestnictwa formalnego (art. 72 § 1 pkt 2 k.p.c.), wartości przedmiotu zaskarżenia, podobnie jak wartości przedmiotu sporu, nie sumuje się, a o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia w odniesieniu do każdej z połączonych formalnie spraw z osobna (por. orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 1935 r., C.II. 813/35,

Zb. Orz. 1936, poz. 248 i z dnia 31 sierpnia 1936 r., C.III. 169/35, OSP 1936, poz. 546, a także postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 marca 1997 r., I PKN 61/97, OSNAPIUS 1998, nr 1, poz. 16, z dnia 12 stycznia 2004 r., I PZ 109/03, OSNP 2004, nr 23, poz. 405, z dnia 17 lipca 2014 r., III CZ 30/14, niepubl. i z dnia 15 czerwca 2016 r., II CZ 33/16, niepubl.).

Regułę tę należało odnieść również do sytuacji pozwanych, przeciwko którym wspólne postępowanie toczyło się na skutek połączenia przez Sąd Rejonowy oddzielnych spraw na podstawie art. 219 k.p.c. W konsekwencji wartość przedmiotu zaskarżenia - określana osobno w odniesieniu do każdego z pozwanych - wynosiła 35 000 zł, kwota ta sytuuje się natomiast poniżej progu dopuszczalności skargi kasacyjnej, zgodnie z przyjętym w art. 398² § 1 k.p.c. kryterium *ratio valoris*.

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Wniosek pozwanych o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego oddalono, ponieważ koszty odpowiedzi na skargę kasacyjną, w której nie zawarto argumentów wskazujących na niedopuszczalność skargi kasacyjnej, nie stanowią - w razie odrzucenia skargi przez Sąd Najwyższy - kosztów celowej obrony w rozumieniu art. 98 § 1 w związku z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2014 r., III CSK 280/14, niepubl.).

jw

ał